

Budynek poczty głównej w Chorzowie

Architekt: Schubert, przebudowa wg projektu Nhagena

Rok powstania: 1891-1892, rozbudowany w roku 1911

Styl architektoniczny: neogotyck – świadczą o tym strzeliste mury, wysokie okna, smukła wieża, czerwona cegła.

Lokalizacja: róg ulic Wolności i Pocztowej.

Pocztę tworzą trzy budynki.

Budynek główny, dwukondygnacyjny, na planie prostokąta.

Dwuspadowy dach kryty czerwoną dachówką, z prostokątnymi, wysuniętymi oknami tzw. lukarnami.

Wieża ośmioboczna, trzykondygnacyjna.

Zwieńczona metalowym, ażurowym hełmem z iglicą.

Paczkarnia wzorowana na budynku głównym.

Elewacja z czerwonej cegły klinkierowej, zdobiona glazurowanymi kształtkami w kolorze zielonym.

U zbiegu ulic, od lewej Wolności, od prawej Pocztowej, ścięta narożna część budynku głównego.

W niej główne wejście na pocztę.

Do wejścia prowadzą pięciostopniowe, granitowe schody.

Drzwi drewniane dwuskrzydłowe.

Nad nimi trzy wąskie okna.

Szczyt zdołi dekoracyjne wypełnienie rozetowe tzw. masferkowe.

Ścięta część narożna dzieli budynek na dwa skrzydła: z lewej krótsze, z prawej dłuższe.

W obu mniejsze wejścia z poziomu ulic i po dwa rzędy ostrołukowych, szerokich okien.

Okna na krawędziach dekorowane naprzemiennie płytkami w kolorze zielonym i czerwonym.

Kondygnacje zaakcentowane poziomymi ornamentami roślinnymi.

Ponad dach wznoszą się trójkątne ściany szczytowe.

Z prawej, nieco z tyłu, ośmioboczna wieża.

Na każdej kondygnacji wąskie okna.

W dole małe wejście.

Wieża pełni funkcję klatki schodowej.

Za wieżą dobudowana paczkarnia, wzorowana na budynku głównym.

Ma osobne wejście.

Budynek wzniesiono na potrzeby Urzędu Pocztowego I klasy w Królewskiej Hucie, będącej wówczas w granicach Prus.

Do dzisiaj pełni funkcje pocztowe i jest siedzibą główną chorzowskiego oddziału Poczty Polskiej.

Ażurowy hełm wieży jest pozostałością po napowietrznym systemie telekomunikacyjnym z końca XIX wieku.

Budynek często mylony jest z ratuszem lub budowlą sakralną.